373L0148

N:o L 172/14 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 28.6.73

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 21 päivänä toukokuuta 1973,

sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta

(73/148/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 54 artiklan 2 kohdan ja 63 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamiseksi annetut yleiset toimintaohjelmat [1] ja erityisesti niiden II osaston,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [3],

sekä katsoo, että

perustamissopimuksessa sekä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamiseksi annetuissa yleisissä toimintaohjelmissa tarkoitettu henkilöiden vapaa liikkuvuus edellyttää, että liikkumista ja oleskelua yhteisössä koskevat rajoitukset poistetaan jäsenvaltioiden kansalaisilta, jotka haluavat sijoittautua toisen jäsenvaltion alueelle tai tarjota palveluja toisen jäsenvaltion alueella,

sijoittautumisvapaus voidaan täysin saavuttaa vain, jos sitä haluaville henkilöille myönnetään pysyvä oleskeluoikeus; palvelujen tarjoamisen vapaus edellyttää, että näitä palveluja tarjoavilla ja niitä vastaanottavilla henkilöillä on oleskeluoikeus ajaksi, jona palveluja tarjotaan,

sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien rajoitusten poistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetulla neuvoston direktiivillä [4] on annettu tätä asiaa koskevat itsenäisiin ammatinharjoittajiin sovellettavat säännökset,

jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston direktiivillä [5], joka on korvannut 25 päivänä maaliskuuta 1964 [6] annetun samannimisen direktiivin, on sen jälkeen muutettu palkatussa työssä olevia henkilöitä koskevia säännöksiä,

itsenäisen ammatin harjoittajien ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisössä koskevia säännöksiä olisi samoin parannettava, ja

ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta on jo annettu neuvoston direktiivi 25 päivänä helmikuuta 1964 [7],

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on poistettava tämän direktiivin mukaisesti liikkumista ja oleskelua koskevat rajoitukset:

a) jäsenvaltioiden kansalaisilta, jotka ovat sijoittautuneet tai haluavat sijoittautua toiseen jäsenvaltioon toimiakseen itsenäisinä ammatinharjoittajina tai jotka haluavat tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa

b) jäsenvaltioiden kansalaisilta, jotka haluavat mennä toiseen jäsenvaltioon vastaanottaakseen palveluja

c) tällaisten kansalaisten puolisoilta ja alle 21-vuotiailta lapsilta heidän kansalaisuudestaan riippumatta

d) tällaisten kansalaisten tai heidän puolisoidensa suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevilta ja heidän huollettavinaan olevilta sukulaisilta heidän kansalaisuudestaan riippumatta.

2. Jäsenvaltioiden on helpotettava edellä 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun kansalaisen tai hänen puolisonsa muun perheenjäsenen maahanpääsyä, jos perheenjäsen on mainitun kansalaisen tai tämän puolison huollettavana tai jos hän siinä maassa, josta hän on peräisin, asui samassa taloudessa heidän kanssaan.

[1] EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 32/62 ja 36/62
[2] EYVL N:o C 19, 28.2.1972, s. 5
[3] EYVL N:o C 67, 24.6.1972, s. 7
[4] EYVL N:o 56, 4.4.1964, s. 845/64
[5] EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 13
[6] EYVL N:o 62, 17.4.1964, s. 981/64
[7] EYVL N:o 56, 4.4.1964, s. 850/64

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä 1 artiklassa tarkoitetuille henkilöille oikeus lähteä alueeltaan. Tätä oikeutta käytetään yksinkertaisesti esittämällä voimassa oleva henkilötodistus tai passi. Perheenjäsenillä on oltava sama oikeus kuin jäsenvaltion kansalaisella, jonka huollettavina he ovat.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tai uudistettava lainsäädäntönsä mukaisesti kansalaisilleen henkilötodistus tai passi, jossa erityisesti mainitaan haltijan kansalaisuus.

3. Passin on oltava voimassa ainakin kaikissa jäsenvaltioissa sekä niissä maissa, joiden kautta sen haltijan on kuljettava matkustaessaan toiseen jäsenvaltioon. Jos passi on ainoa asiakirja, jonka avulla henkilö saa laillisesti poistua maasta, passin voimassaoloajan on oltava vähintään viisi vuotta.

4. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia 1 artiklassa tarkoitetuilta henkilöiltä maastapoistumisviisumia tai asettaa vastaavaa vaatimusta.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava 1 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden maahan pääsy vain voimassa oleva henkilötodistus tai passi esittämällä.

2. Maahantuloviisumia tai vastaavaa asiakirjaa ei vaadita, lukuun ottamatta niitä perheenjäseniä, jotka eivät ole jonkin jäsenvaltion kansalaisia. Jäsenvaltioiden on kaikin tavoin helpotettava näille henkilöille välttämättömien viisumien saantia.

4 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on myönnettävä pysyvä oleskeluoikeus niille toisen jäsenvaltion kansalaisille, jotka haluavat sijoittautua jäsenvaltion alueelle toimiakseen siellä itsenäisen ammatin harjoittajina, kun tätä toimintaa koskevat rajoitukset on perustamissopimuksen mukaisesti poistettu.

Todisteeksi oleskeluoikeudesta on annettava asiakirja nimeltä "Euroopan yhteisöjen jäsenvaltion kansalaisen oleskelulupa". Asiakirjan on oltava voimassa vähintään viisi vuotta myöntämispäivästä ja sen on oltava uudistettavissa automaattisesti.

Kuutta perättäistä kuukautta lyhyemmät muualla asumisen jaksot sekä asevelvollisuuden suorittamisesta johtuva poissaolo eivät saa vaikuttaa oleskeluluvan voimassaoloon.

Voimassa olevaa oleskelulupaa ei saa peruuttaa 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta henkilöltä pelkästään siitä syystä, että hän sairaudesta tai tapaturmasta johtuvan tilapäisen työkyvyttömyyden vuoksi ei enää ole työssä.

Kaikille niille jäsenvaltioiden kansalaisille, joita ei tarkoiteta ensimmäisessä alakohdassa, mutta joilla on toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukainen toimilupa toimia tuon jäsenvaltion alueella, tulee myöntää määräaikainen oleskelulupa vähintään yhtä pitkäksi ajaksi kuin toimilupa kyseiseen toimintaan on myönnetty.

Kuitenkin kaikki sellaiset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kansalaiset, joihin sovelletaan edellisen alakohdan säännöksiä työn vaihtumisen vuoksi, säilyttävät oleskelulupansa sen viimeiseen voimassaolopäivään saakka.

2. Palveluja tarjoavien ja niitä vastaanottavien henkilöiden oleskeluoikeuden on oltava yhtä pitkä kuin aika, jona palveluja tarjotaan.

Jos tämä aika on kolmea kuukautta pidempi, on sen jäsenvaltion, jonka alueella palveluja tarjotaan, annettava oleskeluoikeuden todisteeksi määräaikainen oleskelulupa.

Jos tämä aika on enintään kolme kuukautta, henkilötodistus tai passi, jonka avulla henkilö on tullut maahan, on riittävä oleskelua varten. Jäsenvaltio voi kuitenkin vaatia henkilöä tekemään ilmoituksen maahantulostaan.

3. Perheenjäsenelle, joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen, on annettava oleskeluun oikeuttava asiakirja, jonka on oltava yhtäläisesti voimassa kuin häntä huoltavalle kansalaiselle annettu asiakirja.

5 artikla

Oleskeluoikeuden on oltava voimassa kyseisen jäsenvaltion koko alueella.

6 artikla

Jäsenvaltio saa vaatia oleskeluluvan tai määräaikaisen oleskeluluvan hakijalta ainoastaan seuraavat asiakirjat:

a) henkilötodistus tai passi, jolla tämä tuli jäsenvaltion alueelle,

b) todistus siitä, että hän kuuluu johonkin 1 ja 4 artiklassa tarkoitettuun henkilöryhmään.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden kansalaisille oleskelua varten annettavat asiakirjat annetaan ja uudistetaan maksutta tai hintaan, joka ei ylitä kansalaisille myönnettävistä henkilötodistuksista perittäviä maksuja ja veroja. Näitä säännöksiä sovelletaan myös tällaisten oleskeluasiakirjojen antamiseksi tai uudistamiseksi vaadittaviin asiakirjoihin ja todistuksiin.

2. Edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut viisumit ovat maksuttomia.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yksinkertaistaakseen kaikin mahdollisin tavoin 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen saantia koskevia muodollisuuksia ja menettelyjä.

8 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa poiketa tämän direktiivin säännöksistä muutoin kuin yleisen järjestyksen ja turvallisuuden sekä kansanterveyden perusteella.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kuuden kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Niiden on annettava komissiolle tiedoksi lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin tehdyt muutokset, joilla on sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen osalta pyritty yksinkertaistamaan 1 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden liikkumista ja oleskelua varten edelleen vaadittavien asiakirjojen myöntämiseen liittyviä muodollisuuksia ja menettelyjä.

10 artikla

1. Sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annettua neuvoston direktiiviä sovelletaan kunnes jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön tämän direktiivin.

2. Edellä 1 kohdassa mainitun direktiivin mukaisesti myönnetyt oleskeluluvat ovat voimassa siihen päivään saakka, jona niiden voimassaolo seuraavaksi päättyy.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä toukokuuta 1973.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. GLINNE